

107743/2017/KHK

KUKHK-25775/UP/2017

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

VÁŠ DOPIS ZN.:

ZE DNE:

NAŠE ZNAČKA (č. j.): KUKHK-25775/UP/2017/OS

VYŘIZUJE:

Ing. arch. Ondřej Starý

ODBOR | ODDĚLENÍ: územního plánování a stavebního řádu
stavebního řádu

LINKA | MOBIL:

495 817 482

E-MAIL:

ostary@kr-kralovehradecky.cz

DATUM:

19.10.2017

Počet listů: 14

Počet příloh: 0 / listů: 0

Počet svazků: 1

Sp. znak, sk. režim: 336, A/10

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

ROZHODNUTÍ

Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, který je správním orgánem příslušným podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o krajích“), v souvislosti s ustanovením § 13 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), o odvolání, které dne 28.06.2017 společně podali Luděk Hofman, nar. 15.04.1950 a Hana Hofmanová, nar. 27.05.1954, oba bytem Na Úpě 483, Jakubské Předměstí, 551 01 Jaroměř.

Předmětné odvolání směřuje proti rozhodnutí č. j. VÚP/54800-2016/vn17548-2016/vn ze dne 14.06.2016 Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem, odboru výstavby a územního plánování, který je podle ustanovení § 13 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, příslušným obecným stavebním úřadem.

Výrokem I. uvedeného rozhodnutí Městský úřad Dvůr Králové nad Labem, odbor výstavby a územního plánování k žádosti, kterou dne 15.04.2016 podal Leoš Páleníček, nar. 16.06.1966, Pod Zámečkem 404/80, 500 06 Hradec Králové, povolil podle § 67 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), v návaznosti na ustanovení § 169 odst. 2, 3 a 5 stavebního zákona, výjimku z ustanovení § 24 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využití území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“), pro stavbu „Přípojka NN“ na pozemku: pozemková parcela číslo 1963, 1012, 2030, 1954 v katastrálním území Kohoutov, která spočívá v umístění přípojky nn (cca 80 m) v zastavěném území vrchním vedením namísto vyhláškou požadovaného umístění pod zem.

Výrokem II. uvedeného rozhodnutí Městský úřad Dvůr Králové nad Labem, odbor výstavby a územního plánování k žádosti, kterou dne 15.04.2016 podal Leoš Páleníček, nar. 16.06.1966, Pod Zámečkem 404/80, 500 06 Hradec Králové, vydal podle § 92 odst. 1 stavebního zákona a § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 503/2006 Sb.“), územní rozhodnutí o umístění stavby „Přípojka NN“ na pozemku: pozemková parcela číslo 1963, 1012, 2030, 1954 v katastrálním území Kohoutov.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále jen „odvolací orgán“), který je příslušným odvolacím orgánem podle ustanovení § 89 odst. 1 správního řádu, v souvislosti s ustanovením § 178 odst. 2 správního řádu, přezkoumal napadené rozhodnutí podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu a rozhodl tak, že

I.

podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu **výrok I.** rozhodnutí Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem, odboru výstavby a územního plánování, ze dne 14.06.2016, č. j. VÚP/54800-2016/vn17548-2016/vn

zrušuje

a věc **vrací** Městskému úřadu Dvůr Králové nad Labem, odboru výstavby a územního plánování, **k novému projednání.**

II.

podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu **výrok II.** rozhodnutí Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem, odboru výstavby a územního plánování, ze dne 14.06.2016, č. j. VÚP/54800-2016/vn17548-2016/vn

zrušuje

a věc **vrací** Městskému úřadu Dvůr Králové nad Labem, odboru výstavby a územního plánování, **k novému projednání.**

Účastníkem řízení, na něhož se toto rozhodnutí vztahuje ve smyslu § 27 odst. 1 správního řádu, je Leoš Páleníček, nar. 16.06.1966, Pod Zámečkem 404/80, 500 06 Hradec Králové.

Odůvodnění

Městský úřad Dvůr Králové nad Labem, odbor výstavby a územního plánování (dále jen „stavební úřad“) vydal rozhodnutí č. j. VÚP/54800-2016/vn17548-2016/vn ze dne 14.06.2016, kterým k žádostem pana Leoše Páleníčka, nar. 16.06.1966, Pod Zámečkem 404/80, 500 06 Hradec Králové ze dne 15.04.2016 I. povolil podle § 67 správního řádu, v návaznosti na ustanovení § 169 odst. 2, 3 a 5 stavebního zákona, výjimku z ustanovení § 24 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. pro stavbu „Přípojka NN“ na pozemku: pozemková parcela číslo 1963, 1012, 2030, 1954 v katastrálním území Kohoutov, která spočívá v umístění přípojky nn (cca 80 m) v zastavěném území vrchním vedením namísto vyhláškou požadovaného umístění pod zem. II. vydal podle § 92 odst. 1 stavebního zákona a § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb. územní rozhodnutí o umístění stavby „Přípojka NN“ (dále jen „stavba“) na pozemku: pozemková parcela číslo 1963, 1012, 2030, 1954 v katastrálním území Kohoutov.

Nejprve je k věci nutné zmínit právní předpisy, na základě kterých bylo odvoláním napadené rozhodnutí č. j. VÚP/54800-2016/vn17548-2016/vn ze dne 14.06.2016 vydáno. Vzhledem k tomu, že dne 15.04.2016 podal Leoš Páleníček, nar. 16.06.1966, Pod Zámečkem 404/80, 500 06 Hradec Králové žádost o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby „Elektrická přípojka NN v obci Kohoutov – Vyhnálov“ na pozemcích parc. č. 1963, 1012, 2030, 1954, vše v katastrálním území Kohoutov a současně žádost o povolení výjimky z ustanovení § 24 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., byla dnem podání těchto žádostí, ve smyslu ustanovení § 44 odst. 1 správního řádu, zahájena správní řízení, která stavební úřad postupem podle § 140 správního řádu spojil do společného řízení. Vzhledem k datu podání žádostí bylo ve věci postupováno podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, tedy včetně novely č. 350/2012 Sb., která je účinná od 01.01.2013 (výše zmíněný „stavební zákon“) a podpůrně podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (výše zmíněný „správní řád“). Dále bylo postupováno podle prováděcích právních předpisů ke stavebnímu zákonu ve smyslu jeho § 193 a § 194. Předpisy vydanými k provedení stavebního zákona je míněna zejména vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využití území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“), vyhláška č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 268/2009 Sb.“), vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 503/2006 Sb.“) a vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 499/2006 Sb.“).

Dne 22.11.2016 obdržel odvolací orgán podání Ludka a Hany Hofmanových, v jehož obsahu jmenovaní poukázali zejména na tu skutečnost, že nebyli stavebním úřadem zahrnuti do okruhu účastníků uvedeného společného řízení, přestože jim toto právo dle jejich názoru náleželo, a nemohli tak účinně v tomto řízení hájit svá vlastnická práva a oprávněné zájmy.

Za účelem prošetření uvedených skutečností si odvolací orgán opatřením č. j. KUKHK-38766/UP/2016 ze dne 08.12.2016 vyžádal od stavebního úřadu předložení spisového materiálu věci se týkajícího a zabýval se otázkou, zda výše uvedené osoby nemohly být opomenutými účastníky předmětného řízení.

Z judikatury správních soudů totiž vyplývá, že účastníky řízení mohou být i ti, které správní orgán prvního stupně za účastníky řízení vůbec nepovažoval, neboť účastenství je z hlediska postavení opomenutých účastníků nutno chápat materiálně, nikoli formálně (viz. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17.12.2008, čj. 1 As 80/2008-68 a ze dne 29.09.2010, čj. 8 As 55/2009-96). Účastníkem řízení je proto nutno rozumět i osobu, se kterou správní orgán jako s účastníkem nejednal, avšak z materiálního hlediska splňuje podmínky účastenství v řízení.

Na základě tohoto předběžného posouzení krajský úřad vrátil dne 06.02.2017 pod č. j. KUKHK-38766/UP/2016 předložený spisový materiál stavebnímu úřadu se závěrem, že okruh účastníků řízení nebyl v souladu s § 85 stavebního zákona, přičemž za daných okolností vzniká pochybnost, zda napadené rozhodnutí stavebního úřadu č. j. VÚP/54800-2016/vn17548-2016/vn ze dne 14.06.2016 bylo vůbec oznámeno všem osobám, jimž materiálně svědčilo postavení účastníků, a tedy, zda rozhodnutí stavebního úřadu vůbec nabylo právní moci. Jak totiž vyplývá z ustanovení § 73 odst. 1 správního řádu, v právní moci je takové rozhodnutí, které bylo oznámeno všem účastníkům řízení, kterým podle zákona oznámeno být mělo, a proti kterému již nemůže žádný z účastníků řízení, jemuž toto právo příslušelo, podat odvolání.

Z předloženého spisového materiálu věci se týkajícího odvolací orgán zjistil, že stavební úřad se na podkladě výše uvedeného opatření krajského úřadu ze dne 06.02.2017, č. j. KUKHK-

38766/UP/2016 zabýval otázkou, zda napadené rozhodnutí č. j. VÚP/54800-2016/vn17548-2016/vn ze dne 14.06.2016 bylo oznámeno všem osobám, jimž materiálně svědčilo postavení účastníků řízení, přičemž dospěl k závěru, že nikoliv. Stavební úřad vyhodnotil, že pan Luděk Hofman, nar. 15.04.1950 Na Úpě 483, Jakubské Předměstí, 551 01 Jaroměř, paní Hana Hofmanová, nar. 27.05.1954, Na Úpě 483, Jakubské Předměstí, 551 01 Jaroměř a pan Roman Koudele, nar. 11.11.1955, Postranní 662/3, Svobodné Dvory, 503 11 Hradec Králové byli jako účastníci tohoto řízení opomenuti, a proto těmto osobám dne 09.06.2017 napadené rozhodnutí č. j. VÚP/54800-2016/vn17548-2016/vn ze dne 14.06.2016 doslal. Ostatní účastníky řízení současně opatřením č. j. MUDK-VÚP/48020-2017/vn17548-2016/vn ze dne 09.06.2017 vyzval o skutečnosti, že rozhodnutí č. j. VÚP/54800-2016/vn17548-2016/vn ze dne 14.06.2016 dosud není v právní moci, a to vzhledem ke skutečnosti, že dosud nenastaly podmínky uvedené v § 73 odst. 1 správního řádu.

Jak ze spisového materiálu věci se týkajícího dále vyplynulo, dne 28.06.2017 obdržel stavební úřad společné odvolání Luďka a Hany Hofmanových, Na Úpě 483, Jakubské Předměstí, 551 01 Jaroměř proti předmětnému rozhodnutí č. j. VÚP/54800-2016/vn17548-2016/vn ze dne 14.06.2016. Stavební úřad následně opatřením č. j. MUDK-VÚP/59556-2017/vn17548-2016/vn ze dne 18.07.2017 podle ustanovení § 86 odst. 2 správního řádu doručil stejnopis podaného odvolání všem účastníkům řízení a vyzval je, aby se k němu ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení tohoto opatření vyjádřili. Této možnosti využil pan Leoš Páleníček, Pod Zámečkem 404/80, 500 06 Hradec Králové svým vyjádřením ze dne 24.07.2017.

Následně stavební úřad předložil podané odvolání spolu se spisovým materiálem podle ustanovení § 88 odst. 1 správního řádu Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen „odvolací orgán“), který je příslušným odvolacím orgánem podle ustanovení § 89 odst. 1 správního řádu, podle ustanovení § 178 odst. 2 správního řádu a dále podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti s ustanovením § 13 odst. 5 stavebního zákona.

Odvolací orgán se po obdržení podaného odvolání nejprve zabýval otázkou, zda se jedná o odvolání řádné, tj. zkoumal podané odvolání z hlediska jeho včasnosti a přípustnosti.

Podle § 81 odst. 1 správního řádu proti rozhodnutí může podat odvolání účastník, pokud zákon nestanoví jinak.

Podle § 83 odst. 1 správního řádu odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

Podle § 86 odst. 1 správního řádu odvolání se podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

V posuzovaném případě bylo zjištěno, že pan Luděk Hofman ani paní Hana Hofmanová nemají zřízenou osobní datovou schránku, a proto jim bylo napadené rozhodnutí stavebního úřadu č. j. VÚP/54800-2016/vn17548-2016/vn ze dne 14.06.2016 doručováno do vlastních rukou prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Z dokladů o doručení rozhodnutí založených ve spisu je zřejmé, že panu Luďku Hofmanovi i paní Haně Hofmanové bylo předmětné rozhodnutí stavebního úřadu doručeno dne 14.06.2017. Jejich společné bylo u stavebního úřadu podáno dne 28.06.2017, a proto se s ohledem na ustanovení § 83 odst. 1, § 86 odst. 1 a § 40 odst. 1 správního řádu jedná o odvolání podané v zákonem stanovené patnáctidenní lhůtě.

Pokud se týká otázky přípustnosti podaných odvolání, ztotožnil se odvolací orgán s výše uvedeným stanoviskem stavebního úřadu, že odvolatelům svědčilo postavení účastníků řízení

ve smyslu § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, neboť jsou vlastníky pozemku st. p. 176/1 v k. ú. Kohoutov se stavbou pro rodinnou rekreaci č. ev. 16, který přímo sousedí s pozemkem parc. č. 2030 v k. ú. Kohoutov, na kterém má být záměr žadatele umístěn, přičemž v průběhu územního řízení nebylo stavebním úřadem vyvráceno, že umístěním a prováděním stavby nemohou být jejich vlastnická práva k pozemku st. p. 176/1 v k. ú. Kohoutov se stavbou pro rodinnou rekreaci č. ev. 16 přímo dotčena. Taková potence přímého dotčení vlastnických práv pak dle názoru odvolacího orgánu i dle ustálené judikatury správních soudů postačí k tomu, aby tyto osoby byly považovány za účastníky řízení.

V obsahu odvolání ze dne 28.06.2017 odvolatelé uvedli, že se odvolávají proti rozhodnutí stavebního úřadu č. j. VÚP/54800-2016/vn17548-2016/vn ze dne 14.06.2016 v celém jeho rozsahu, tedy jak proti výroku I. napadeného rozhodnutí, kterým stavební úřad povolil pro stavbu „Přípojka NN“ na pozemku: pozemková parcela číslo 1963, 1012, 2030, 1954 v katastrálním území Kohoutov výjimku z ustanovení § 24 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., tak i proti výroku II. napadeného rozhodnutí, kterým stavební úřad tuto stavbu umístil. Odvolatelé dále uvedli, že se současně odvolávají proti obsahu koordinovaného závazného stanoviska, které vydal Městský úřad Dvůr Králové nad Labem dne 11.11.2015 pod č. j. OZP/115180-2015/kl11563-2015/kl, které bylo jedním z podkladů pro vydání napadeného rozhodnutí stavebního úřadu.

Jako důvod, ve kterém odvolatelé spatřují rozpor napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, nebo nesprávnost tohoto rozhodnutí, odvolatelé uvedli, že podle jejich názoru stavební úřad v předmětném řízení porušil snad všechny zásady činnosti správních orgánů vč. dalších povinností vyplývajících z jednotlivých ustanovení správního řádu, stavebního zákona a jeho prováděcích právních předpisů, díky čemuž byli jako účastníci řízení zkráceni na svých zákonem uznaných procesních právech. Podle názoru odvolatelů uvedený záměr není v souladu s ustanovením § 90 stavebního zákona, tj. s územně plánovací dokumentací, s politikou územního rozvoje a cíli a úkoly územního plánování. Stavební záměr podle názoru odvolatelů ani nenaplnuje ustanovení § 76 odst. 2 stavebního zákona, protože není šetrný k zájmům vlastníků sousedních nemovitostí. Odvolatelé v obsahu svého odvolání dále uvedli, že stavební úřad v uvedeném řízení nectil rovnost všech účastníků řízení, čímž zatížil toto řízení významnou procesní vadou. Stejně tak postupovaly podle názoru odvolatelů i dotčené orgány při vydávání výše uvedeného koordinovaného stanoviska ze dne 11.11.2015. V této souvislosti odvolatelé zmínili tu skutečnost, že stavební záměr téměř v celé své délce trasy nadzemního vedení zásadně zasahuje do prostoru stávajících vzrostlých stromů, stromořadí a další souvislé vzrostlé zeleně, což již samo o sobě podle názorů odvolatelů nejspíše vedlo k hrubému nepovolenému zásahu do nich, navíc mimo dobu vegetačního klidu, což časem povede k dalšímu zásahu a jejich soustavnému poškození, potažmo k jejich úplnému odstranění.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Odvolací orgán se ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu nejprve zabýval posouzením, zda napadené rozhodnutí stavebního úřadu č. j. VÚP/54800-2016/vn17548-2016/vn ze dne 14.06.2016 bylo vydáno v souladu s právními předpisy.

Jak již bylo výše uvedeno, v daném případě bylo stavebním úřadem vedeno společné řízení o povolení výjimky a územní řízení, jež vyústilo ve vydání společného rozhodnutí o povolení výjimky a územního rozhodnutí o umístění stavby.

Odvolací orgán proto v odvolacím řízení posuzoval, zda stavební úřad v uvedeném společném řízení respektoval jak příslušná ustanovení stavebního zákona a správního řádu upravující řízení o povolení výjimky, tak i příslušná ustanovení týkající se územního řízení.

Ve společném řízení byl stavební úřad povinen nejprve stanovit okruh účastníků řízení o povolení výjimky a dále okruh účastníků územního řízení, neboť zákonné vymezení účastníků těchto řízení se liší. Kdo je účastníkem společného řízení o povolení výjimky a územního řízení tedy bylo nutno posoudit tak, jako kdyby jednotlivá řízení probíhala samostatně.

K tomu odvolací orgán uvádí, že řízení o výjimce je z hlediska hmotně právního upraveno v ustanovení § 169 stavebního zákona, z hlediska procesního je řízení o výjimce upraveno správním řádem. Okruh účastníků řízení vedených podle správního řádu tedy bylo nutné stanovit v souladu s ustanovením § 27 správního řádu.

Podle § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu jsou účastníky v řízení o žádosti žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu.

Podle § 27 odst. 2 správního řádu jsou účastníky též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech.

Pokud se týká zásad pro stanovení okruhu účastníků územního řízení, ty stanoví přímo stavební zákon v ustanovení § 85.

Podle § 85 odst. 1 stavebního zákona je účastníkem územního řízení a) žadatel, b) obec, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn.

Podle § 85 odst. 2 stavebního zákona je účastníkem územního řízení a) vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li sám žadatelem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě, b) osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno, c) osoby, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis.

Odvolací orgán však přezkoumáním napadeného rozhodnutí zjistil, že stavební úřad v jeho odůvodnění pouze proklamativně zkonstatoval, že „okruh účastníků řízení byl stanoven v souladu s ustanovením § 85 stavebního zákona“, přičemž dále pouze uvedl jmenný seznam osob, které jsou dle jeho názoru účastníky řízení, aniž by konkrétně rozlišil, kdo jsou účastníci řízení podle § 85 odst. 1 stavebního zákona, kdo podle § 85 odst. 2 stavebního zákona, v čem konkrétně může přímé dotčení účastníků řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona a k jakému pozemku či stavbě se účastenství jednotlivých osob zahrnutých do řízení vztahuje. Stavební úřad dále řádně neodůvodnil, na základě jakých skutečností, zjištění a správních úvah stanovil právě takto vymezený okruh účastníků řízení. Kdo jsou účastníci společného řízení podle § 27 správního řádu, pak stavební úřad neuvedl vůbec. Chybějící odůvodnění napadeného rozhodnutí je v tomto směru v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu, podle kterého se v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

V rámci nového projednání věci bude stavební úřad povinen se znovu zabývat otázkou vymezení okruhu účastníků řízení. Přitom bude povinen uvést, kdo jsou jednotliví účastníci podle § 27 odst. 1 a § 27 odst. 2 správního řádu, § 85 odst. 1 a § 85 odst. 2 stavebního zákona, v čem konkrétně spočívá přímé dotčení účastníků podle § 27 odst. 2 správního řádu a § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona a k jakému pozemku či stavbě se vztahuje. Konkrétní úvahy a skutečnosti, na základě kterých zahrne jednotlivé osoby do okruhu účastníků řízení, pak v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu uvede v odůvodnění svého rozhodnutí.

K uvedenému je třeba dále doplnit, že jak je z obsahu spisového materiálu věci se týkajícího zřejmé, stavební úřad se již na základě opatření odvolacího orgánu ze dne 06.02.2017, č. j. KUKHK-38766/UP/2016 zabýval otázkou, zda napadené rozhodnutí č. j. VÚP/54800-2016/vn17548-2016/vn ze dne 14.06.2016 bylo skutečně oznámeno všem osobám, jimž materiálně svědčilo postavení účastníků řízení, přičemž sám dospěl k závěru, že nikoliv. Stavební úřad vyhodnotil, že pan Luděk Hofman, nar. 15.04.1950 Na Úpě 483, Jakubské Předměstí, 551 01 Jaroměř, paní Hana Hofmanová, nar. 27.05.1954, Na Úpě 483, Jakubské Předměstí, 551 01 Jaroměř a pan Roman Koudele, nar. 11.11.1955, Postranní 662/3, Svobodné Dvory, 503 11 Hradec Králové byli jako účastníci tohoto řízení opomenuti a těmto osobám následně napadené rozhodnutí č. j. VÚP/54800-2016/vn17548-2016/vn ze dne 14.06.2016 doslal.

Odvolací orgán k tomu dodává, že takovýto postup prvoinstančního správního orgánu až po vydání rozhodnutí ve věci však již nemůže dodatečně zhojit podstatnou vadu celého řízení, kdy stavební úřad s částí osob, jimž materiálně svědčilo postavení účastníků řízení, od samého počátku řízení, až do vydání napadeného rozhodnutí, vůbec nejednal.

S postavením osoby jakožto účastníka řízení se totiž nepojí pouze právo podat proti rozhodnutí odvolání, ale zejména další významná procesní práva, jako právo nahlížet do spisu, vyjadřovat se k věci, činit důkazní návrhy, být přítomen ústnímu jednání. Účastník přitom nemusí svých práv využít, není povinen se vyjádřit, nebo např. podat věcnou námitku. Pokud je však účastníkovi účastenství na řízení odepřeno, má tento postup za následek zkrácení na jeho právech. Toto zkrácení nemusí být jen formální, ale může se projevit ve velmi praktické rovině, totiž nemožností efektivní ochrany právní sféry účastníka. S ohledem na nemožnost využití shora uvedených procesních práv tak tomu může kupříkladu v důsledku neschopnosti účastníka uplatnit vůči správnímu orgánu některé argumenty, které jsou zjistitelné toliko ze správního spisu, případně neschopnosti zjistit relevantní důvody, které by eventuálně mohly vést k úspěchu v jeho věci, a které by jinak byly bývaly v dispozici účastníka díky využití jeho procesních práv.

S ohledem na výše uvedené nezbyvá odvolacímu orgánu než konstatovat, že v důsledku opomenutí některých osob jako účastníků řízení došlo k podstatné procesní vadě řízení, která ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu zatěžuje i napadené rozhodnutí č. j. VÚP/54800-2016/vn17548-2016/vn ze dne 14.06.2016, a odůvodňuje zrušení napadeného rozhodnutí v odvolacím řízení.

V rámci nového projednání stavebnímu úřadu nezbyde, než provést nové veřejné ústní jednání k projednání podané žádosti. O konání tohoto ústního jednání pak s dostatečným předstihem informuje všechny osoby, jimž v předmětném řízení materiálně svědčí postavení účastníků, a umožní jim tak včasné hájení jejich procesních práv.

Odvolací orgán přezkoumáním spisového materiálu věci se týkajícího zjistil též další procesní pochybení stavebního úřadu. Před vydáním rozhodnutí ve věci totiž stavební úřad nepostupoval podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, podle něhož nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí;

to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.

Stavební úřad sice v oznámení o zahájení řízení ze dne 03.05.2016 obecně uvedl, že účastníci řízení mají možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí až do vydání rozhodnutí ve věci, které bude vydáno „po skončení veřejného ústního jednání“, ovšem v tomto oznámení již neuvedl, kdy bude (bylo) ukončeno shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí.

Odvolací orgán k tomu dodává, že smyslem ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu přitom je umožnit účastníkům řízení, aby se vyjádřili k podkladům rozhodnutí **před vydáním rozhodnutí**, tedy ve chvíli, kdy již správní orgán má všechny podklady nezbytné pro vydání rozhodnutí a tyto se již nebudou měnit ani doplňovat. Obecně sice není zakotvení výzvy podle § 36 odst. 3 správního řádu do oznámení o zahájení řízení, které je prvním úkonem správního orgánu v řízení, vyloučeno, ale potom musí být v takové výzvě stanovena lhůta k nahlížení tak, aby z ní mohli účastníci poznat, kdy ukončí správní orgán shromažďování podkladů a kdy hodlá vydat rozhodnutí.

Z obsahu spisového přehledu stavebního úřadu je přitom např. zřejmé, že „Dokladová část“ k dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí (ozn. ve spisovém přehledu pod pořadovým číslem 18) byla do spisu zařazena až po vydání vlastního odvoláním napadeného rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 14.06.2016 (ozn. ve spise pořadovým číslem 17). Samotná projektová dokumentace záměru byla do spisu zařazena dokonce až pod pořadovým číslem 28 (bez uvedení konkrétního data jejího vložení), přičemž datum vložení posledního jí předcházejícího dokumentu č. 26 je 30.11.2016. Z uvedeného je zřejmé, že účastníci řízení tak vůbec neměli možnost se s předmětnými podklady před vydáním rozhodnutí seznámit.

Vzhledem k tomu, že výrokem I. napadeného rozhodnutí stavební úřad povolil výjimku z ustanovení § 24 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využití území, ve znění pozdějších předpisů, která spočívá v umístění přípojky nn (cca 80 m) v zastavěném území vrchním vedením namísto vyhláškou požadovaného umístění pod zem, odvolací orgán následně zkoumal, zda stavební úřad v řízení o povolení výjimky postupoval v souladu s ustanovením § 169 stavebního zákona, které institut povolení výjimky upravuje.

Podle ustanovení § 169 odst. 1 stavebního zákona právnické osoby, fyzické osoby a příslušné orgány veřejné správy jsou povinny při územně plánovací a projektové činnosti, při povolování, provádění, užívání a odstraňování staveb respektovat záměry územního plánování a obecné požadavky na výstavbu [§ 2 odst. 2 písm. e)] stanovené prováděcími právními předpisy.

Podle ustanovení § 169 odst. 2 stavebního zákona výjimku z obecných požadavků na výstavbu, jakož i řešení územního plánu nebo regulačního plánu odchylně od nich lze v jednotlivých odůvodněných případech povolit pouze z těch ustanovení prováděcího právního předpisu, ze kterých tento předpis povolení výjimky výslovně umožňuje, a jen pokud se tím neohrozí bezpečnost, ochrana zdraví a života osob a sousední pozemky nebo stavby. Řešením podle povolené výjimky musí být dosaženo účelu sledovaného obecnými požadavky na výstavbu.

Podle ustanovení § 24 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. se rozvodná energetická vedení a vedení elektronických komunikací v zastavěném území umísťují pod zem.

Z výše uvedeného je zřejmé, že stavební zákon stanoví prostřednictvím ustanovení § 24 odst. 1 prováděcí vyhlášky č. 501/2006 Sb. závazný obecně technický požadavek, podle kterého se musí rozvodná energetická vedení a vedení elektronických komunikací v zastavěném území umísťovat pod zem.

Stavební zákon současně stanoví možnost v jednotlivých odůvodněných případech se od tohoto obecného požadavku odchýlit, resp. udělit z něj výjimku, to však pouze za prokázání splnění všech požadavků vyplývajících z ustanovení § 169 odst. 2 stavebního zákona.

Odvolací orgán proto nahlédl do odůvodnění napadeného rozhodnutí stavebního úřadu a zjistil, že stavební úřad v jeho obsahu k udělení výjimky toliko uvedl, že „pro umístění části přípojky nn (cca 80 m) v zastavěném území vrchním vedením namísto vyhláškou požadovaného umístění pod zem, stavební úřad rozhodl o povolení výjimky z vyhlášky“, a to aniž by jakkoliv odůvodnil, zda se ve smyslu § 169 odst. 2 stavebního zákona jedná o jednotlivý výjimečný případ, jež odůvodňuje udělení výjimky z tohoto obecného požadavku. Stavební úřad se v odůvodnění napadeného rozhodnutí ve smyslu § 169 odst. 2 stavebního zákona nezabýval ani otázkou, zda vyhláška č. 501/2006 Sb. udělení výjimky z jejího ustanovení § 24 odst. 1 vůbec umožňuje, zda se povolením výjimky neohrozí bezpečnost, ochrana zdraví a života osob a sousední pozemky nebo stavby, ani zda řešením podle povolené výjimky bude dosaženo účelu sledovaného obecnými požadavky na výstavbu.

Napadené rozhodnutí je tedy v uvedeném směru v rozporu s požadavky § 68 odst. 3 správního řádu. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí v uvedeném směru odůvodňuje zrušení výroku I. napadeného rozhodnutí v odvolacím řízení. V rámci nového projednání bude stavební úřad povinen se uvedenými otázkami znovu zabývat, případně vyzve žadatele k doložení takových podkladů, jimž by splnění uvedených požadavků bylo bez důvodných pochybností prokázáno.

Pro úplnost odvolací orgán uvádí, že na nezbytnost řádného odůvodnění rozhodnutí podle § 68 odst. 3 správního řádu odkazuje i ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek NSS ze dne 12.05.2010, č. j. 8 As 60/2009, v němž je uvedeno mimo jiné, že ... „Smyslem a účelem odůvodnění je především ozřejmit, proč správní orgán rozhodl, jak rozhodl, neboť jen tak lze ověřit, že důvody rozhodnutí jsou v souladu s právem a nejsou založeny na libovůli. Obsah odůvodnění proto musí být takový, aby uvedený účel, tedy zajištění přezkoumatelnosti rozhodnutí, byl naplněn.“

Vzhledem k tomu, že výrokem II. napadeného rozhodnutí stavební úřad současně podle § 92 odst. 1 stavebního zákona a § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb. rozhodl o umístění stavby „Přípojka NN“ na pozemcích parc. č. 1963, 1012, 2030, 1954, vše v katastrálním území Kohoutov, odvolací orgán následně rovněž zkoumal, zda stavební úřad dostal požadavkům § 90 stavebního zákona, a v územním řízení ověřil, zda záměr žadatele je v souladu a) s vydanou územně plánovací dokumentací, b) s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území, c) s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území, d) s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, e) s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení.

Jak však bylo odvolacím orgánem v tomto směru zjištěno, stavební úřad se v souvislosti s požadavky § 90 stavebního zákona v obsahu odůvodnění svého odvoláním napadeného rozhodnutí rovněž omezil pouze na formální konstatování, že „že záměr je v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území a s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území, s cíli a úkoly územního plánování, s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích právních předpisů, s požadavky na veřejnou dopravní infrastrukturu, s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení“, aniž by dostal své

zákonně povinnosti uvést důvody tohoto výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů.

Stavební úřad v obsahu odůvodnění svého odvoláním napadeného rozhodnutí např. vůbec neuvedl, z jakých podkladů stavební úřad při svém rozhodování vycházel, zda žádost žadatele o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby a její přílohy odpovídaly požadavkům § 86 odst. 2 stavebního zákona, tedy např., zda a jak žadatel prokázal své právo provést stavbu na předmětných pozemcích, zda žadatel doložil takovou dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí, jejíž rozsah a obsah odpovídá požadavkům přílohy č. 1 k vyhlášce č. 499/2006 Sb., zda a jak bylo žadatelem prokázáno splnění jednotlivých obecných požadavků na výstavbu vyplývajících z prováděcích vyhlášek ke stavebnímu zákonu, zejména soulad záměru s obecnými požadavky na využívání území, zda žadatel prostřednictvím dokumentace prokázal soulad záměru s vydanou územně plánovací dokumentací apod.

Stavební úřad tak nedostál své povinnosti vyplývající z mu ustanovení § 3 správního řádu, podle kterého musí správní orgán postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu.

Pokud se týká požadavku na prokázání souladu záměru s vydanou územně plánovací dokumentací, stavební úřad v odůvodnění svého odvoláním napadeného rozhodnutí uvedl, že „záměr žadatele je v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací, avšak následně dodal, že obec Kohoutov nemá vydaný platný územní plán, má pouze vymezené zastavěné území postupem podle stavebního zákona.“

K tomu odvolací orgán dodává, že podle ustanovení § 2 písm. n) stavebního zákona se územně plánovací dokumentací rozumí 1. zásady územního rozvoje, 2. územní plán, 3. regulační plán.

Za situace, kdy tedy dle zjištění stavebního úřadu obec Kohoutov nemá vydaný územní plán, bylo povinností stavebního úřadu posoudit soulad záměru žadatele s nadřazenou územně plánovací dokumentací, tedy Zásadami územního rozvoje Královéhradeckého kraje (dále jen „ZÚR“), vydanými Zastupitelstvem Královéhradeckého kraje formou opatření obecné povahy dne 08.09.2011, které nabyly účinnosti dne 16.11.2011. Takto však stavební úřad v odůvodnění svého odvoláním napadeného rozhodnutí neučinil. Odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu rovněž např. neobsahuje žádné správní úvahy, jimiž by bylo prokázáno, že stavba není v rozporu s požadavky vyplývajících z Politiky územního rozvoje ČR, ve znění její Aktualizace č. 1.

Údaje o souladu záměru s vydanou územně plánovací dokumentací, cíli a úkoly územního plánování (§ 18 a § 19 stavebního zákona), údaje o dodržení obecných požadavků na výstavbu a další obligatorní náležitosti, jež stanoví příloha č. 1 k vyhlášce č. 499/2006 Sb., pak nejsou ani součástí žadatelem k žádosti připojené dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby. Jak za takové situace mohl stavební úřad zkonstatovat, že „dokumentace k územnímu řízení je úplná, přehledná a splňuje obecné požadavky na výstavbu, není odvolacímu orgánu“ zřejmé.

V rámci nového projednání bude stavební úřad povinen znovu posoudit, zda žadatelem doložená dokumentace svým obsahem a rozsahem skutečně odpovídá požadavkům vyhlášky č. 499/2006 Sb. na dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí o umístění stavby a případně vyzvat žadatele k jejímu doplnění. Teprve na základě úplné a řádné dokumentace stavební úřad znovu posoudí, zda záměr žadatele je v souladu s požadavky definovanými v § 90 stavebního zákona, přičemž své závěry řádně odůvodní v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu.

Odvolacím orgánem tedy lze na základě zjištění učiněných podle § 89 odst. 2 správního řádu shrnout, že byly zjištěny takové procesní a věcné vady rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, které odůvodňují zrušení napadeného rozhodnutí. Odvolací orgán proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, tedy odvoláním napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání. V rámci nového projednání bude stavební úřad postupovat v souladu s právním názorem odvolacího orgánu vysloveným výše.

Poté, co odvolací orgán přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí z hlediska jeho souladu s právními předpisy, přistoupil odvolací orgán k přezkoumání napadeného rozhodnutí v rozsahu odvolacích důvodů uplatněných odvolateli.

Jako důvod, ve kterém odvolatelé spatřují rozpor napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, nebo nesprávnost tohoto rozhodnutí, odvolatelé uvedli, že podle jejich názoru stavební úřad v předmětném řízení porušil snad všechny zásady činnosti správních orgánů vč. dalších povinností vyplývajících z jednotlivých ustanovení správního řádu, stavebního zákona a jeho prováděcích právních předpisů, díky čemuž byli jako účastníci řízení zkráceni na svých zákonem uznaných procesních právech. Podle názoru odvolatelů uvedený záměr není v souladu s ustanovením § 90 stavebního zákona, tj. s územně plánovací dokumentací, s politikou územního rozvoje a cíli a úkoly územního plánování. Stavební záměr podle názoru odvolatelů ani nenaplňuje ustanovení § 76 odst. 2 stavebního zákona, protože není šetrný k zájmům vlastníků sousedních nemovitostí. Odvolatelé v obsahu svého odvolání dále uvedli, že stavební úřad v uvedeném řízení nechtěl rovnost všech účastníků řízení, čímž zatížil toto řízení významnou procesní vadou.

K výše uvedeným odvolacím důvodům se odvolací orgán vyjádřil již v rámci přezkumu souladu napadeného rozhodnutí s právními předpisy, a nezbývá mu tedy než odkázat na již výše uvedené.

V obsahu odvolání ze dne 28.06.2017 odvolatelé dále uvedli, že se odvolávají rovněž proti obsahu koordinovaného stanoviska, které vydal Městský úřad Dvůr Králové nad Labem dne 11.11.2015 pod č. j. OZP/115180-2015/kl11563-2015/kl, které bylo jedním z podkladů pro vydání napadeného rozhodnutí stavebního úřadu.

K tomu odvolací orgán uvádí, že podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu, jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků. Po dobu vyřizování věci nadřízeným správním orgánem správního orgánu, který je příslušný k vydání závazného stanoviska, lhůta podle § 88 odst. 1 neběží.

S ohledem na výše uvedené se proto odvolací orgán opatřením č. j. KUKHK-25775/UP/2017/OS ze dne 22.08.2017 obrátil na nadřízené orgány správních orgánů, jež vydaly jako součást koordinovaného stanoviska č. j. OZP/115180-2015/kl11563-2015/kl ze dne 11.11.2015 svá závazná stanoviska, a požádal je o potvrzení nebo změnu předmětných závazných stanovisek.

Na základě této žádosti vydal dne 31.08.2017 pod č. j. 27801/ZP/2017 Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor životního prostředí, oddělení ochrany přírody a krajiny jako nadřízený orgán Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem, odboru životního prostředí, své vyjádření, v němž uvedl, že „*po posouzení obsahu nadepsaného závazného stanoviska dospěl krajský úřad k právnímu názoru, že stanovisko vydané Městským úřadem Dvůr Králové nad Labem, odborem životního prostředí pod čj. OZP/115180-2015/kl 11563-2015/kl dne*

11.11.2015 z hlediska ochrany přírody ke stavbě „Kohoutov Vyhnánov, Páleníček – přípojka NN na p.p.č. 1064/1“ **není závazným stanoviskem** ve smyslu ust. § 149 správního řádu. V uvedeném případě se jedná pouze o vyjádření dotčeného orgánu státní správy - orgánu ochrany přírody k záměru – stavbě a k její projektové dokumentaci, v němž orgán ochrany stanovil i podmínky pro provádění činnosti - výkopových prací v blízkosti stromů. Kontrola naplnění podmínek stanovených k ochraně dřevin rostoucích mimo les náleží jak stavebnímu úřadu, tak i orgánu ochrany přírody. Podle ust. § 7 odst. 1 zákona jsou dřeviny rostoucí mimo les obecně chráněny před poškozováním a ničením, pokud se na ně nevztahuje ochrana přísnější (§ 46 a § 48 zákona) nebo ochrana podle zvláštních právních předpisů. V daném případě tak bylo povinností stavebníka dřeviny nepoškozovat a neničit i bez upozornění orgánu ochrany přírody na ochranu dřevin rostoucích mimo les obsaženého v jeho vyjádření.“

Dne 07.09.2017 odvolací orgán obdržel vyjádření č. j. KUKHK-25775/DS/2017/Ja Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, oddělení silničního hospodářství, jako nadřízeného orgánu Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem, odboru dopravy a silničního hospodářství, v němž tento nadřízený orgán k věci sdělil, že „Odbor dopravy a silničního hospodářství Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem **se ke stavbě vyjádřil** z pozice silničního správního úřadu ve věcech silnic ve smyslu § 40 odst. 4 písm. a) tehdy platného znění zákona o pozemních komunikacích. Závazné stanovisko v územním řízení by vydával ve smyslu § 40 odst. 4 písm. d) tehdy platného znění zákona o pozemních komunikacích“.

Na základě výše uvedeného lze tedy zkonstatovat, že příslušný orgán ochrany přírody a krajiny a silniční správní úřad vydaly k záměru žadatele toliko svá vyjádření, nikoliv závazná stanoviska. S ohledem na toto zjištění a s ohledem na skutečnost, kdy od doby vydání předmětného koordinovaného stanoviska došlo k novelizaci právních předpisů, stavební úřad v součinnosti s dotčenými orgány v novém projednání věci ověří, zda taková vyjádření jsou z pohledu zvláštních právních předpisů dostačující, resp., zda k záměru žadatele není nutno doložit jejich závazná stanoviska.

Dne 14.09.2017 odvolací orgán obdržel dále závazné stanovisko č. j. KUKHK-27326/ZP/2017-4 Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, oddělení vodního hospodářství, jako nadřízeného orgánu Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem, odboru životního prostředí (dále jen „vodoprávní úřad“), kterým závazné stanovisko vodoprávního úřadu č. j. OŽP/115180-2015/kl 11563/kl ze dne 11.11.2015 vydané v rámci koordinovaného závazného stanoviska pod bodem 1. část Vodní hospodářství, potvrdil. Krajský úřad zkonstatoval, že neshledal v postupu vodoprávního úřadu vady, které by odůvodňovaly změnu nebo zrušení závazného stanoviska, a proto jej potvrdil. Vodoprávní úřad, a následně ani krajský úřad, neshledaly dotčení zájmů chráněných vodním zákonem, které by bylo důvodem pro negativní či podmíněné závazné stanovisko.

Krajský úřad však v obsahu svého závazného stanoviska současně poukázal na tu skutečnost, že „podkladem pro vydání napadeného závazného stanoviska z 11.11.2015 byla projektová dokumentace Milana Schejbala z **10.10.2015**, číslo stavby 07/15 pod názvem „Kohoutov, Vyhnánov, Páleníček – přípojka NN na p.p.č. 1064/1“, zatímco podkladem pro rozhodnutí o umístění stavby již byla projektová dokumentace Milana Schejbala z **02.02.2016**, číslo stavby 07/15 pod názvem „Kohoutov, Vyhnánov, Páleníček – přípojka NN na p.p.č. 1963“.

Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že dotčené orgány vycházely při posuzování záměru žadatele z jiné dokumentace záměru, než té, která byla podkladem pro vydání vlastního napadeného rozhodnutí stavebního úřadu č. j. VÚP/54800-2016/vn17548-2016/vn ze dne 14.06.2016. Stavební úřad proto bude v novém projednání povinen v součinnosti s dotčenými orgány rovněž posoudit, zda v době mezi vydáním koordinované stanoviska a vydáním napadeného rozhodnutí stavebního úřadu nedošlo k takové změně záměru, jež by

odůvodňovala doplnění či změnu předmětného koordinovaného stanoviska, tedy, zda původní stanoviska dotčených orgánů jsou nadále platná.

Vzhledem k tomu, že odvolatelé ve svém odvolání zmiňují rovněž tu skutečnost, že předmětná stavba „Přípojky NN“ je již dokončena, přičemž i stavební úřad v obsahu své předkládací zprávy uvedl, že při kontrolní prohlídce stavby dne 25.10.2016 zjistil, že předmětná stavba již byla provedena, a to v rozporu s vydaným územním rozhodnutím, stavební úřad v novém projednání rovněž posoudí tu otázku, zda nejsou dány důvody k zastavení územního řízení, jež je součástí přezkoumávaného společného řízení o povolení výjimky a územního řízení, a projednání stavby v režimu podle § 129 stavebního zákona.

Závěrem je nutné připomenout, že správní řízení je dvoustupňové. Výše uvedené nedostatky přitom náleží napravit správnímu orgánu prvního stupně. Účelem odvolacího řízení je totiž pouze přezkoumání rozhodnutí vydaného v prvním stupni, a proto odvolacímu orgánu prvotně nepřísluší formulovat ve druhém stupni právní závěry o otázkách, které měly být na základě zákona povinně a důsledně učiněny v prvním stupni. Při nerespektování této zásady by totiž byli účastníci řízení zkráceni na svých zákonných právech, když by jim byla i odňata možnost podat odvolání.

Odvolací orgán před vydáním rozhodnutí opatřením č. j. KUKHK-25775/UP/2017/OS ze dne 02.10.2017 podle § 36 odst. 3 správního řádu vyrozuměl účastníky řízení o tom, že bylo ukončeno shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí v odvolacím řízení a že mají právo se s těmito podklady seznámit, popř. se k nim vyjádřit. Možnosti nahlédnout u odvolacího orgánu do spisového materiálu využili účastníci řízení – Luděk a Hana Hofmanovi dne 05.10.2017 a pan Leoš Páleníček dne 06.10.2017.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nelze dále odvolat.

„OTISK ÚŘEDNÍHO RAZÍTKA“

z p. Ing. arch. Ondřej Starý
odborný referent oddělení stavebního řádu

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno nejméně po dobu 15 dnů na úřední desce a zveřejněno též způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Vyvěšeno dne: _____ Sejmuto dne: _____
Podpis a razítko orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí.

K vyvěšení na úřední desce a též způsobem umožňujícím dálkový přístup a následnému potvrzení a vrácení:

- Krajský úřad Královéhradeckého kraje, Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové
- Městský úřad Dvůr Králové nad Labem, náměstí T. G. Masaryka 38, 544 01 Dvůr Králové nad Labem, IDDS: mu5b26c
- Obecní úřad Kohoutov, Kohoutov 65, 544 01 Dvůr Králové nad Labem, IDDS: 5zcapkv

Účastníci řízení, kterým je rozhodnutí doručováno jednotlivě prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky:

- Leoš Páleníček, Pod Zámečkem 404/80, 500 06 Hradec Králové 6, IDDS: vqkzxzw
- obec Kohoutov, Kohoutov 65, 544 01 Dvůr Králové nad Labem, IDDS: 5zcapkv
- Správa silnic Královéhradeckého kraje, Kutnohorská 59/23, 500 04 Hradec Králové 4, IDDS: 6m8k8ey
- ČEZ Distribuce, a.s., Teplická 874/8, 405 02 Děčín 2, IDDS: v95uqfy
- Česká telekomunikační infrastruktura a.s., Olšanská 2681/6, 130 00 Praha 3, IDDS: qa7425t

Účastníci řízení, kterým je rozhodnutí doručováno jednotlivě do vlastních rukou prostřednictvím provozovatele poštovních služeb:

- Petr Eliáš, Kohoutov 128, 544 01 Dvůr Králové nad Labem
- Luděk Hofman, Na Úpě 483, Jakubské Předměstí, 551 01 Jaroměř
- Hana Hofmanová, Na Úpě 483, Jakubské Předměstí, 551 01 Jaroměř
- Roman Koudele, Postranní 662/3, Svobodné Dvory, 503 11 Hradec Králové 15

Na vědomí:

- Městský úřad Dvůr Králové nad Labem, odbor výstavby a územního plánování + spis